

Prieš šešis mėnesius mūsų gyvenimas pasikeitė kardinaliai: mūsų 3,5 metų sūnui Abhajui buvo diagnozuota vidutinės rizikos ūmi limfoblastinė leukemija. Gydytojai informavo: gydymo kursas truks du su puse metų, aišku, viskas priklausys nuo vaiko organizmo reakcijos į vaistus. Buvome supažindinti su galimomis šio gydymo pasekmėmis (jos labai įvairios ir bauginančios). Iš pradžių išgyvenome, kaip ir kiti tokio likimo tėveliai, didžiulį skausmą ir nežinomybę dėl ateities. Praėjus keletui dienų vaiko labai buvome priversti susiimti, įsikurti onkohematologiniame skyriuje bei stengtis suprasti, kokie žingsniai mūsų laukia. Domėjomės įvairiuose šaltiniuose, daug skaitėme, kreipėmės į visus pažįstamus ir nepažįstamus žmones iš viso pasaulio, kurie galėjo pasidalinti patirtimi. Mūsų sūneliui buvo pradėta taikyti chemoterapija. Tuomet dar nežinojome, kas mūsų laukia... Pradėjus pirmąjį kursą vaiko būklė kasdien prastėjo: berniukas silpo, nebesikėlė iš lovytės, prasidėjo nuolatiniai pilvo skausmai, vėmimas, vaikas pasidarė be galo irzlus ir pavargęs nuo vaistų bei procedūrų gausos. Išgyvenome didžiulę krizę: pasireiškė šalutinis poveikis nuo chemijos, kurią gavo mūsų berniukas. Vaikui atsirado opos, aukštas kraujospūdis, aukšta temperatūra, jis prarado balsą, buvo išsekęs nuo nuolatinio vėmimo, viduriavimo ir kas puse valandos pasikartojančių skausmo priepuolių visą parą. Sunku buvo užmigti, sunku negalvoti apie alternatyvius gydymo būdus, kai kasdien teko ne tik matyti, bet ir išgyventi visa tai kartu su vaiku. Mums padėjo daug žmonių, kurių dėka išvykome į Braziliją, ten praleidome devynias savaites.

Dabar jau beveik du mėnesiai, kai grįžome. Džiaugiamės, kad mūsų šaunuolis jau atsitiesė ir vėl vaikšto, bendrauja, žaidžia ir stiprėja. Tyrimų rezultatai rodė, kad vaikelio kraujas gerėja. Manome, kad einame teisingu keliu. Mūsų berniukui reikia tęsti gydymą, tačiau jis brangus – neužtenka mūsų santaupų ir draugų pagalbos.

Netikėtai, prieš kelias dienas, jam prasidėjo paūmėjimas. Norime važiuoti gydytis į Indiją, pas gydytoją, kuris pats augina vaistinius augalus ir daro iš jų vaistus ir sėkmingai gydo tokio tipo ligas. Šiuo metu renkame informaciją apie gydymo kursą ir galimas išlaidas. Tačiau jos tikrai nemažos. Ten reikėtų gyventi 4-6 mėnesius.

Labai prašome Jūsų pagalbos bei paramos kelionei į Indiją bei gydymui. Jūsų maldos bei geri palinkėjimai mums taip pat ypatingai svarbūs.

Su dėkingumu
Sigitas, Bhakti devi dasi ir mažasis Abhajas

Prie laiško pridedame keletą nuotraukų.

